Registered No. M-4345.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம்ஸ்ரீ மேமீ 1உ, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 17

"ஆபத்து குறைந்துகொண்டு வருகிறது"

"கஷ்டங்களை எல்லாம் வென்றுவிடலாம்"

சென்னை கவர்னர் ரேடியோ பிரசங்கம்.

சென்ற 1942-ம்ஸ்ரீ எப்ரல்மீ 27உ மாலை மேன்மை தங்கிய சென்னை கவர்னர் சென்னை ரேடியோ நிலையத்திலிருந்து ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அப்போது அவர் கூறியதாவது :—

சென்ற சில வாரங்களாக ஏற்பட்ட சம்பவங்களால், நம் நாட்டிலேயே, குறிப்பாக சென்னை மாகாணத்திலே மிகுந்த கவலை உண்டாகிவிட்டது. இயற்கையாகவே இது ஏற்படக்கூடிய கவலைதான். இப்போது உள்ள, உண்மையான நிலைமையை நான் உங்களுக்கு விளக்கிச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

சென்ற எப்ரல் மாதம் 11-ம் தேதி அரசாங்கத்தார் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். அப்போது சென்னை நகரத்தையும் அதையடுத்திருக்கும் கடல் கரையையும் எதிரிகள் தாக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு, தகுந்த காரணங்கள் இருந்தன. நல்லவேளையாக நம் நகரம் தாக்கப்படவில்லை.

> "வங்காளக் குடாக் கடலை விட்டு ஜப்பானியர்களை விரட்டியடித்தால் அல்லது, அவர்கள் நம்மை எப்போது வேண்டுமானாலும் தாக்கக் கூடும். அந்த ஆபத்து எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்யும்."

ஆபத்து குறைந்து வரும்

என்று மேன்மை தங்கிய பிரதம மந்திரி சமீபத்தில் செய்த ரேடியோ பிரசங்கத்தில் கூறியது முழுதும் உண்மை. இந்த ஆபத்து ஒவ்வொரு வாரமாகக் குறைந்து கொண்டு வரும்; எப்படி என்றால், எல்லா விதமான யுத்தத் தளவாடங்களும் ஏராளமாக வந்து குவிந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அல்லாமலும், சமீபத்தில் விசாகபட்டிணத்திலும் காக்கிநாடாவிலும் விமானங்களி லிருந்து தாக்கியது போலத் தாக்கவும் கூடும், ஆனாலும், நாம் எதற்கும் ஆயத்தமாய் இருக்கவேண்டும். இருந்த போதிலும், பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் ஜெர்மன் நகரங்களைத் தாக்குவது போல அவ்வளவு கடுமையாகத் தாக்க மாட்டார்கள் என்று தான் நினைக்கிறோம் ஏனென்றால் விமானங்கள் வெகு தூரம் பறந்து வந்து தான் வெடி குண்டுகளை எறியவேண்டும். விமானங்களை ஏற்றிக் கொண்டு போகும் சண்டைக் கப்பல்களிலும் சில விமானங்களைத் தான் ஏற்றிக்கொண்டு போக முடியும். ஆகையால், கடுமையாகத் தாக்க, எதிரிகளால் முடியாது என்று நம்புகிறேன்,

நகர வாசிகள் என்ன செய்யவேண்டும்?

இப்போது சென்னை நகரவாசிகள் என்ன செய்ய வேண்டும்? கடல் கரை ஓரங்களில் வேலை யில்லாதவர்களும், வெளியூர்களில், தம் சொந்தக்காரர்களுக்கோ நண்பர்களுக்கோ தொந்தரவு கொடுக்காமல் வசிக்கக்கூடியவர்களும் வெளியூர்களுக்குப் போய் விட வேண்டும். வெளியூர்களில் செய்யமுடியாத வேலைகளில் இருப்பவர்கள், இங்கேயே தான் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் வெளியூர்களுக்குப் போய் இருந்தாலும், திரும்பி வந்து விடவேண்டும். ஆபத்துக்கள் ஏற்படுவதாக இருந்தால், கூடிய சீக்கிரமாகவே எச்சரிக்கப்படும். வெளியூர்களில் ஆபத்து அதிகம் இல்லை. மலைகளில் ஆபத்து இல்லை என்றே சொல்லலாம். இதனால், யாரும் ஊர் ஊராகத் திரிய வேண்டாம். ஒவ்வொரு நாளும் நம்முடைய பலம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகாய வழியாகவோ, கடல் வழியாகவோ எதிரிகள் நம்மைத் தாக்க வந்தால், அவர்களைத் தடுக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்திருக்கிறோம்; இன்னமும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதைத்தான் நான் முன்பு சொன்னேன். இப்போதும் இதையே தான் சொல்லுகிறேன்.

இது கஷ்டமான காலம்; ஆனாலும் இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் நாம் வென்று விடலாம். இதற்கு, நகரவாசிகள் எல்லோரும் ஒன்று பட வேண்டும். இதற்கு முன் அவர்களுக்குள் இருந்த மனத் தாங்கல்களை மறந்து விட வேண்டும். இந்த நாட்டைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு மிகத் திறமையோடு போராடும் தம் தோழர்களுக்கு எல்லா வகைகளிலும் உதவி, ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்.

வருங் காலம் மிகவும் பயங்கரமானதாகத் தோன்றலாம். வெற்றி கிடைக்காது என்னும் எண்ணமும், பொய் வதந்திகளும், பொது மக்களுக்கு, உள்ள நம்பிக்கையை அழித்துவிடக் கூடும். இருந்த போதிலும் முடிவில் எப்படியாகும் என்பதைத் தான், நாம் கவனிக்க வேண்டும். முடிவில் **நிச்சயமாக, நமக்குத்தான் வெற்றி கிடைக்கும். இதுபற்றி எந்த விதச் சந்தேகமும் இல்லை,** ஐக்கிய நாடுகள் ஏராளமான பக்க பலங்களை நமக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் நிச்சயமாக நாம் வெற்றி பெறுவோம்.

'உங்கள் பாச்சா பலிக்காது'.

எப்படிப்பட்ட கஷ்ட காலத்திலும் இங்கிலாந்தில் உள்ள பொது மக்கள் தம் அலுவல்களை வழக்கம் போலச் செய்து கொண்டு மன உறுதி யோடும் ஒற்றுமையாகவும் இருக்கிறார்கள். 'ஜெர்மானியர்களே! உங்கள் பாச்சா இங்கே பலிக்காது' என்று சொல்லுவதற்குச் சமமாக இது இருக்கிறது. அதுபோலவே, 'ஜப்பானியர்களே! உங்கள் கை இங்கே ஓங்காது' என்று சொல்வதற்குச் சமமாக நீங்களும் ஒற்றுமையோடும் மன உறுதியோடும் உங்கள் அலுவல்களை வழக்கம் போல் கவனித்து வர வேண்டும். இப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏற்படும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

எப்போதும் போல உங்கள் அலுவல்களைக் கவனியுங்கள்; பொய் வதந்திகளை நம்பாதீர்கள். உங்களால் இயன்ற அளவு அதிகாரிகளுக்கு உதவி செய்யுங்கள். இப்படியாக, நாம் ஒவ்வொருவரும் சிறிதளவிற்காவது நம்மால் ஆனதைச் செய்யலாம். இப்படிச் செய்வதனால், நாம் பெரிது விரும்பும் வெற்றியை அடைய, **உதவியவர்கள் ஆவோம்.**

உலகப் போக்கு

ஹிட்லர் சாயம் வெளுக்கிறது.

சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமை ஜெர்மன் சர்வாதிகாரியான ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் பொது மக்கள் சபையில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். இது ஒரு வகையில் மிகவும் முக்கியமானது. எப்படி என்றால், ருஷ்யப் போர் முனையில், தான் தோற்றுப் போனதை, இங்கே தான் முதல் முதலாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். அல்லாமலும், ஜெர்மனியிலேயே அடிப்படையான தகராறுகள் ஏதோ இருக்கின்றன என்பதை வெகு தெளிவாக அவர் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். இதற்கு முன்பு அவர் பேசும் போது எல்லாம், தன்னைப் பிரமாதமாகப் பீத்திப் பெருமை யடித்துக் கொண்டு ஆடம்பர வார்த்தைகளை அடுக்கடுக்காகக் கொட்டி அளப்பது வழக்கம். அந்த அளப்புக்களை இப்போது அடியோடு காணோம். தன் மேலும், தன் படையின் மேலும், தன் நாட்டு மக்கள் மேலும் அவருக்கிருந்த நம்பிக்கை தொலைந்து விட்டது. அவருடைய வார்த்தைகளில் பயத்திற்கு உரிய அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன; இனி ஏற்படப் போகும் தொல்லைகளினால் உண்டாகும் பொறுப்பை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள அவர் இப்போது ஆசைப் படுகிறார்.

எண்ணத்தில் மண் விழுந்தது.

ருஷ்யா மீது ஜெர்மானியர்கள் படை எடுத்துப் போய்த் தோற்றுப் போனதைக் குறித்து ஹிட்லர் குறிப்பிட்டதாவது:—

ஜெர்மன் டாங்கிகளும் மற்ற வண்டிகளும் அந்தக் குளிரில் ஒன்றும் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையால் தான் 'விதியை நாம் வெல்ல வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் விதி நம்மை வென்று விடும்' என்று கருதி மகா மன உறுதியுடன் எப்படிப் பட்ட எதிர்ப்பையும் பொருள் படுத்தாமல் போராட்டத்தை ஒருவாறு

> நிறுத்தினேன். ஆகையால் நான் சொல்வதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கோருகிறேன்.

கோடைகாலத்தில் ருஷ்யாவைத் தாக்கி ஒழித்து விடப் போவதாக ஆடம்பரமாக ஹிட்லர் வாய்ப் பந்தல் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய எண்ணத்தில் மண் விழுந்தது. ருஷ்யாவைத் தாக்குவதைத் தள்ளி வைக்க வேண்டியது. அவருடைய தலை எழுத்து ஆகிவிட்டது. மழை காலத்தில் தாக்கப்போவதாக இன்னமும் இவர் பீத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது எதிர்பார்க்கப்படும் நிலைமைக்குத் தகுந்த படி ஜெர்மனி தயாராகி விடுமாம்! மேலும் அவர் கூறியதாவது:—

> ரஷ்யா அழிகிற வரை கிழக்கே போர் நடந்துகொண்டு தான் இருக்கும். ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜெர்மன் 'யூ' போட் கப்பல்களும் யுத்தத் தளவாடங்களும் பெருகிக் கொண்டு வருவதை பிரிட்டன் காணும்.

இவை எப்போது ஏற்படும் என்று மட்டும் அவர் குறிப்பிடவில்லை. அதாவது ரஷ்யா அழிவது:— எப்போது? வருஷா வருஷம் யுத்தக் கப்பல்களும் தளவாடங்களும் பெருகி முடிவது எப்போது? இதிலிருந்து ஒரு விஷயம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. வெகு சீக்கிரத்தில் வெற்றி பெற்று விடுவேன் என்று சவடால் அடித்துக் கொண்டிருந்த ஹிட்லரின் எண்ணம், அடிமாண்டு போனது.

''நியூ யார்க் டைம்ஸ்'' என்னும் பத்திரிகை கீழ்க் கண்டவாறு எழுதுகிறது:—

வெற்றி வீரன் இப்படிச் சொல்லுவானா.

ஜெர்மனி தோற்றால் என்றென்றைக்கும் தலை தூக்க முடியாதபடி அழிந்தே போகும் என்று ஹிட்லர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு வெற்றி வீரன் என்று தன்னை நினைத்துக் கொண்டிருப்பவன், இப்படிச் சொல்லுவானா? தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுவதற்காகப் போராடும் ஒரு படையின் தலைவனுடைய வாயில் மட்டும் தான் இப்படிப் பட்ட வார்த்தைகள் வரலாம். ஹிட்லர் தன் குறைபாடுகளை ஒப்புக் கொள்ளலாம், ஹிட்லரின் படைகள் மறைமுகமாக ஏதேனும் மிகவும் பலக் குறைவு அடைந்திருக்கலாம். அதே படைகள் முன்பு இருந்ததை விட மிகவும் பலம் அடைந்து இருக்கவும் கூடும். இவற்றைக் கொண்டு நாம் ஏமாந்து தூங்கி விடக் கூடாது. நம்மால் இயன்றவரைப் பலமாக எதிரிகளைத் தாக்கி நசுக்க வேண்டும் என்னும் ஒரே கொள்கையைத் தான், நேச தேசப் படைகள் கைக் கொள்ள வேண்டும். இதே கொள்கையைத் தான் ஹிட்லரும் கைக் கொள்வார் என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். இதற்கான ஏற்பாடுகளையும் அவர் இப்போது ஜெர்மனியில் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க நாம் நம்மை ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். உள்ளூர் விவகாரங்களைச் சரிப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் அவர் மிகவும் அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்.

கலவரத்திற்கான அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன.

ஏனென்றால் அங்கே உள் நாட்டில் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன. இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கத் தான் தனக்கு விசேஷாதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று அவர் கோருகிறார்.''

"நம் நாடு வாழ்வதா சாவதா என்னும் நிலைமையில் இருக்கும்போது, என் இச்சையாக எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய அனுமதிக்கவேண்டும்" என்று அந்தச் சபையினரை ஹிட்லர் வேண்டுகிறார். அல்லாமலும், யாராக இருந்தபோதிலும், எப்படிப்பட்ட சிறந்த உரிமைகளை உடையவர்களாய் இருந்தபோதிலும், தம் கடமைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று அவர்களை வற்புறுத்தவும் அப்படிச் செய்யத் தவறுவார்களானால், எச்சரிக்கவோ டிஸ்மிஸ் செய்துவிடவோ தனக்குச் சட்டப்படி முழு அதிகாரமும் வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் கோருகிறார். இந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் பொதுமக்கள் சபை அவருக்கு இப்போது அளித்திருக்கிறது. சிவில் உத்தியோகஸ்தர்களையும் ராணுவ தளகர்த்தர்களையும் நசுக்கித் தன் கட்சிக்கு ஹிட்லர் அளவு கடந்த பலம் தேடிக்கொண்டு விட்டார் என்று லண்டன் வட்டாரங்களில் விஷயம் தெரிந்தவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட மிகுந்த கவலைகளுக்கு இடையே தான், ஹிட்லர் ரஷ்யாவைத் தாக்க மூன்றாம் முறை கிளம்பப் போகிறாராம்! 1940, 1941-ம௵களில் ரஷ்யா மீது ஹிட்லர் படை எடுத்த போது வெகு ஆடம்பரமாக எக்காளங்களை ஊதிக்கொண்டு கிளம்பினார்கள். ஆனால், இந்த முறை இவை ஒன்றையும் காணோம். அப்போது, ஒரு நொடிப்பொழுதில் வெற்றி கிடைத்துவிடும் என்று ஹிட்லர் உறுதி கூறினார்; ஆனால், இப்பொழுது, எந்த முறையை ஒட்டித் தாக்குவது என்பதுபற்றி கலந்து ஆலோசனைகள் செய்வதும், திட்டம் வகுப்பதுமாக இருக்கிறார்.

"பரக்கப்பரக்கப் பாடுபட்டேன் படுக்க பாய் இல்லை; இறைக்க இறைக்க உழைத்து வந்தேன் இருக்க இடமில்லை" என்பது வாழ்க்கையில் சலித்துப் போனவர்கள் கூறும் பழமொழி.

ஜெர்மானியர்கள் வெற்றிமேல் வெற்றி பல முறை அடைந்துகொண்டு வந்தார்கள். அப்படிக்கிருந்தும் முழு வெற்றி இன்னமும் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவாக உணரத் தலைப்பட்டு விட்டார்கள். சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக "வானத்தை வில்லாக வளைத்துவிடுவோம், மணலைக் கயிறாகத் திரித்துவிடுவோம்" என்று கூறிக்கொண்டிருந்ததுபோல இப்போது ஜெர்மன் தலைவர்கள் கூறுவதில்லை. ஒவ்வொரு ஜெர்மன் குடும்பத்தில் இருந்தும் அநேக வீரர்கள் போர்முனைக்குப் போய் இருக்கிறார்கள். நாள்தோறும் வாழ்க்கை மிகவும் கஷ்டமாகிக்கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பளுவை எல்லாம் தாங்கவேண்டிய பொறுப்பு இப்போது பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இதை, 'டாஸ் ரெய்ச்' என்னும் பத்திரிகையில், கீழ்கண்டவாறு எழுதுவதன்மூலம் கோபெல்ஸ் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார் :—

"யுத்தத்தினால் உண்டாகும் கஷ்டங்களைப் போக்குவதிலேயே எங்கள் கவலை பதிந்திருக்கிறது. யுத்தம் எப்போதும் மிகவும் கொடுமையானது; பயங்கரமானது .... சில சமயங்களில் குளிர்காய நிலக்கரியும், சாப்பிட உருளைக்கிழங்கும் கூடக் கிடைப்பதில்லை."

ஜெர்மனியில் ஆள் பஞ்சம்.

ஜெர்மனியில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆள் பஞ்சத்தைக் குறித்து மிஸ்டர் ஆர். எச். க்ராஸ்மான் தன் ரேடியோ பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டதாவது :—

ஆள் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மழை காலத்தில்தான் ஜெர்மனி உணரத் தலைப்பட்டிருக்கிறது. மழை காலத்தில் விதை விதைக்கப் போகும் படையினர் இடைவிடாது போராடிக்கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியத்தில் இருந்தனர். இது முதல் காரணம். இரண்டாவதாக, போர் வீரர்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்து நிலங்களை விதைக்கவும் தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யவும் அனுமதித்துக் கொண்டிருந்த ஹிட்லர், இப்போது வயல்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் எந்த ஆள் அகப்படுவான் என்று வலை போட்டு அரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். கிழக்கு யுத்த அரங்கத்தில் தன் படையில் ஏற்பட்டிருக்கும் காலி இடங்களுக்கு ஏராளமான ஆட்கள் தேவை. 38 ஜெர்மன் டிவிஷன் படைகள் இந்த மழை காலத்தில் ஓய்விற்காகத் திருப்பி யனுப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் அவை எல்லாம், இன்னும் போராடிக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன.

அல்லாமலும், ஜெர்மன் தொழிற்சாலைகளில் ரஜா என்பதே கிடையாது. ஆபீஸ்களில் வேலைசெய்கிறவர்களின் சம்பளத்தை மிகவும் குறைத்து விட்டார்கள். படைகளில் நிர்வாகப் பதவிகளுக்கு 56 வயது கிழவர்களை எல்லாம் தேடிப் பிடித்து, நியமித்திருக்கிறார்கள். சென்ற மார்ச்சு மாதக் கடைசியில், முக்கியமான பதவிகளில் இருந்தவர்களைக்கூட இராணுவத்திற்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அல்லாமலும் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் 2 லட்சம் பேர்களுக்குப் படிப்பு முடிந்தவுடனே, டாங்கிகளும், விமானங்களும் செய்யும் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போய் வேலை செய்யும்படி உத்திரவிட்டு இருக்கிறார்கள்.

வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று?

சென்ற மகா யுத்தத்தைப்போல் இல்லாமல், இந்த யுத்த காலத்தில், எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக, சண்டை ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரை உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படும் என்று ஜெர்மன் அரசாங்கம் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தது. ஆனால் இப்போது உணவுப் பொருள்களிலும் 100-க்கு 25 பங்கு குறைத்துவிட்டார்கள். 1917-ம் வருஷம் கிடைத்துவந்ததைவிட குறைவாகத்தான், இப்போது ஜெர்மனியர்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கிறது; இறைச்சி அதே அளவுதான் கிடைக்கிறது. இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்துங்கூட, அவர்கள் மன உறுதியில் கொஞ்சமும் தளர்ச்சியடையவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்கள் அவ்வளவு நன்றாகப் பழக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், யுத்தக் களைப்பினால், நரம்புத் தளர்ச்சியும் முன் கோபமும் அவர்களுக்கு உண்டாகிறது. இதற்காக அவர்களைக் கண்டிக்கும் முறையில் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு கோபெல்ஸ் கூறியதாவது :—

"நம்மில் அநேகர், அளவிற்குமிஞ்சி வேலை செய்கிறார்கள் என்று நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு இருக்கிறோம். அதனால் அவர்கள் வெகு இலகுவில் கோபம் அடைகிறார்கள். இதை ஒரு காரணமாகக்கொண்டு, விடிந்தது முதல் இருளுகிறவரை, எல்லோரிடமும் கோபப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது."

இதில் இருந்து ஜெர்மானியருடைய ஒழுக்கம் கெட்டுவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. கவலையிலும் துன்பத்திலும் மூழ்கி இருக்கும் மக்களின் மன நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைத்தான் இது படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

ஜெர்மனியர் இனித் தாங்க மாட்டார்கள்.

சமீபத்தில் ஹிட்லர் செய்த பிரசங்கத்திலிருந்து அவர் மிகவும் கடுமையான கவலையில் மூழ்கி யிருக்கிறார் என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. இது பற்றி செக்கோஸ்லோவேகியக் குடியரசின் தலைவரான டாக்டர் பீனஸ் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார் :—

இரண்டாவது முறையாக வரப்போகிற மழைகாலத்திலும் ருஷ்யாவோடு போராடுவதாக இருந்தால், தன் படைகளால் தாங்கமுடியாது என்று ஹிட்லருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்போது ஜெர்மனியில் உள் நாட்டு நிலவரம் எப்படி இருக்கிறது என்று நமக்கும் ஒருவாறு தெரியும். ஆனால், நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட, மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறதென்று, சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை ஹிட்லர் செய்த பிரசங்கத்திலிருந்து தெரிகிறது. நாஜி இராணுவங்கள் நாசம் அடைந்து மண்ணைக் கவ்வப்போவது நிச்சயம். அப்போது மிகவும் பயங்கரமானதோர் குழப்பம் ஏற்படத்தான் போகிறது. இந்தப் பிரசங்கத்தின் உள்கருத்து என்ன என்று முக்கியமான ஜெர்மன் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் எந்த விதத்திலாவது சமாதானம் செய்துகொள்ள அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

சமாதானம் ஏற்பட்டாலும், ஏற்படாவிட்டாலும், ஒன்றுமட்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஜெர்மனியின் நிலைமை ஒன்றும் சரியில்லை. ஆகையினால் தான், கோடை காலத்தில் ரஷ்யாவைத்தாக்க ஜெர்மனியால் முடியவில்லை.

அன்றும் இன்றும்

பையிலும் சரி, பாங்கியிலும் சரி பணம் நிறைய இருக்கும்வரை, ஐயாவைக் கையிலே பிடிக்கமுடியாதுதான். அவருடைய பேச்சின் முடுக்கே அலாதியாக இருக்கும். யாரும் தனக்கு நிகரில்லை என்று தான் பேசுவார். “எந்தப்பயல் என்னசெய்ய முடியும் என்னை? அசைக்கமுடியாது நம்மை!” என்ற த்வனியில்தான் இருக்கும் அவர் வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகள் எல்லாம்! ஆரம்பத்திலே அவர் காசுகளை எடுத்து எறிகிறதினுசைப்பார்த்தால் யாரானாலும் அசந்துதான் போய்விடுவார்கள். “பெரிய கைபோலிருக்கே இது” என்று பேசிக்கொள்வார்கள் எல்லோரும் அத்தகைய ஐயாவந்தால் கூட, எல்லோரும் கொஞ்சம் ஒதுங்கியே போவார்கள்.

ஆனால், பாங்கியிலே பணம் குறையக்குறைய, ஊரிலே விரோதிகள் அதிகமாவார்கள். அந்த சமயத்திலே ஐயாவின் பேச்சே வரவரக் குறைய ஆரம்பிக்கும். முன்பிருந்த சவடால் எல்லாம் மாறி, ‘த்சு! நடக்கிறது நடக்கட்டும், பகவான் இருக்கிறார்’ என்ற வேதாந்தப்பேச்செல்லாம் கிளம்பும். இது மனிதசுபாவம்.

ஹிட்லரும் மனிதர்தானே! அப்படியிருக்க, அவர் மட்டும் இந்த மனித சுபாவத்தைத் தன்னிடம் கொள்ளாது இருக்க முடியுமா? முன்பெல்லாம் அவர் பேச ஆரம்பித்துவிட்டால், ஒரே அதிர்வேட்டுப் பிரசங்கமாக இருக்கும். அதை ரேடியோவில் கேட்க ஆரம்பித்தால், ரேடியோபெட்டியே உடைந்துபோய் விடுமோ என்று பயப்படும்படியாக இருக்கும். நடுநடுவே, அவரது சந்நிதியிலிருப்பவர்கள் செய்யும் கரகோஷமும், எழுப்பும் கூச்சலும் ஏக தடபுடலாக இருக்கும்.

ஹிட்லர் இன்னும் சிலதினங்களுக்குள்ளாகவே உலகத்தையேபிடித்து, தனது சட்டைப்பைக்குள் போட்டுக்கொண்டு விடுவார்போலிருக்கிறதே என்று கூட எண்ணத்தோன்றும். அப்பொழுதெல்லாம் பிரிட்டிஷாரும், அமெரிக்கரும், நம்மைப்போலவே இந்தப் பிரசங்கங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு உலகிலே சாந்தி நிலவுவதற்கான மார்க்கங்களில் தங்கள் கவனங்களைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால், யுத்தம் ஆரம்பித்த இரண்டரை வருடங்களுக்குப் பிறகு, போனவாரம் ஹிட்லர் பேசியிருக்கிறார். போனதடவை அவர் பேசினது சென்ற டிஸம்பரில், நாலுமாசம் வாயடைத்துக்கிடந்தவர், இப்பொழுது திரும்பவும் பேசியிருக்கிறார். அந்தப் பிரசங்கத்தை வாசித்தாலே, ஹிட்லரின் மனதிலிருப்பதென்ன என்பது தெளிவாகத் தெரிந்துவிடுகிறதே! சாதாரண மனுஷர்களுக்கே அது அவ்வளவு தெளிவாகத் தெரியும்பொழுது, நிபுணர்களுக்கு ஜெர்மனியில் உள்ள அந்தரங்க நிலைமையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலப் புரிந்துவிடுகிறது.’

“ஜெர்மன் மக்களுக்குத்தான் எனது பிரசங்கம். எனது வார்த்தைகளை நம்பாதவர்களின் செவிகளில் விழுவதற்காக ஏற்பட்டதல்ல எனதுபேச்சு” என்று ஹிட்லரே அக்ஷதை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். யார் கேட்பார்கள் இதை? அவருக்கே தெரிந்துவிட்டது தன் ஆடம்பரப்பேச்சுகளை வெளி உலகோர் யாரும் நம்பமாட்டார்கள் என்று. ஜெர்மன் மக்களைத் தானே, தனது சர்வாதிகார பலத்தால், ஆடுகள் போலவைத்து, தன் இஷ்டப்படியெல்லாம் கும்மாளம் கொட்டலாம்! அதனால்தான் அவர் இவ்வாறு சொன்னார்.

அடுத்தபடியாக, அவரது பேச்சிலிருந்து, ருஷ்யாவில் அவரது படைகள் பட்ட உதை நன்றாகத் தெரிகிறது. ‘இவ்வளவாவது சிரமப்பட்டு, நமது படைகள் ருஷ்ய மண்ணிலேயே இருக்கிறதே, அதுவரை நமது பாக்யம்தான! அந்தப்பாழும் ருஷ்யப்பனி சென்ற நூற்று நாற்பது வருஷம் இல்லாத கொடுமையுடன் சென்ற வருஷம் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக் குட்டிச் சுவராக அடித்துவிட்டது. ஜெர்மன் படைகள் பின் வாங்குவதற்கும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. எதிரிகள் ஏராளமாகத் தோன்றினர் சப்ளை விஷயம் ரொம்பக் கஷ்டமாகிவிட்டது. ரயிலும், டாங்கியும் போக முடியாதபடி அவ்வளவு குளிரும், பனிக்கட்டிகளும் இருந்தன. ஆகவே, நானே தலையிடவேண்டி வந்தது. ஈவிரக்கமில்லாமல்கூட நடக்கவேண்டி வந்தது. என்ன செய்வது? அப்படியிருந்ததே அப்போதைய நிலைமை! நமக்கு உதவியளித்த ஐரோப்பிய நாட்டு சகோதரர்களுக்கெல்லாம் ரொம்ப தாங்க்ஸ். இப்பொழுது ஏற்பட்ட அனுபவம் ரொம்ப நல்லதாகப்போச்சு! அடுத்த குளிர் காலத்திலே, இந்த மாதிரி அவஸ்தைகள் எல்லாம் ஜெர்மன் படைகளுக்கு ஏற்படாது’ என்றாரே பார்க்கலாம் அவர்.

முந்தியெல்லாம் அவர் பேசும்பொழுது, ‘ஜெர்மன் மக்களே! நமது படைகளை எந்தப் பயலும், ஜெயிக்க முடியாது. இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாக லட்டு போல வெற்றி நமக்குக் கிடைக்கப்போகிறது பாருங்கள்’ என்று கூறிவருவதுண்டு. ஆனால் அந்த ஸ்ருதியில் இப்பொழுது பேசக்காணோம் அந்த மனுஷர். அடுத்த குளிர் காலத்தைப்பற்றியும் தன்னையும் அறியாமல் பேசியிருக்கிறார். ஆகையால், ருஷ்யா சாதாரண நாடல்ல, அதை, ஆரம்பத்திலே ஹிட்லர் நினைத்ததுபோல், பத்து வாரங்களிலும் ஜெயிக்க முடியாது; பல மாதங்களிலும் தோற்கடிக்க முடியாது என்பது தெரியவில்லையா? அதோடு, இந்த வருடத்திய குளிர் காலம் வருமுன்னும் ருஷ்ய யுத்தம் நிற்காது என்று ஹிட்லர் நினைத்திருப்பதும் வெளியாகிறதா இல்லையா?

அமெரிக்க உதவி நாளுக்குநாள் அதிகமாக உலகெங்கும் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த உதவியால், மெலிந்து கிடந்த பல நாடுகள் வலுப்பெற்று, துளிர்விட்டு, தலைதூக்கி, ‘உம்! சண்டைக்குத் தயார். என்று கிளம்பி நிற்கின்றன. உடம்பிலே சக்தியில்லாவிட்டாலும் நேற்றுவரை ஏதோ ஜப்பானை நாலரை வருடங்களாக சமாளித்து நின்ற சைனா, இப்பொழுது பர்மாவில் உள்ள ஜப்பானியரையும் எதிர்க்க முன்வந்துவிட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க உதவி அந்த நாட்டிற்குக்கிடைப்பதுதான். பத்துக்கோடி டாலர், நூற்றுக்கு நான்கு வட்டி வீதம், அமெரிக்கா சீனாவிற்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறது பணம் தானே ஐயா வேண்டும், எந்தக் காரியம் செய்யவேண்டுமானாலும்! அதற்காகத்தானே உங்களை, உங்களால் இயன்ற அளவு, தர்மமாகவோ, சேமிப்பு நிதியில் பணம் போடும் விதமாகவோ, வேறு வகைகளிலோ உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று, ரூஸ்வெல்ட், சர்ச்சில், நமது வைசிராய் பிரபு; கவர்னர் பிரபு எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

‘சைனாவிற்கு எப்படியாவது மேற்கொண்டு உதவிகள் அனுப்பப்பட்டே வரும்.’ பிரஞ்சுப் பிரதேசங்களை அச்சு நாட்டார் பயன் படுத்திக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நாம் எடுத்தே தீருவோம். அமெரிக்கக் கப்பற்படை உலகெங்கும் போயிருப்பதோடு, மத்ய தரைக் கடலிலும் தன் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது! ஆகவே பயப்படவேண்டாம்’ என்று ரூஸ்வெல்ட் தெரிவித்திருக்கிறார். தினே தினே, சீமையில் ஏராளமான அமெரிக்கப்படைகளும், ஆயுதங்களும் வந்து இறங்கிய வண்ணமிருக்கின்றன. அதேமாதிரி ஆஸ்திரேலியாவிலும் அமெரிக்கர்கள் குவிகிறார்கள். இந்தியாவிற்கோ, அமெரிக்கப்படைகள், அமெரிக்க விமானங்கள், அமெரிக்கத் தொழில் நிபுணர்கள் அமெரிக்க சாமான்கள் எல்லாம் வந்து இறங்கியவண்ணமாக இருக்கின்றன.

‘கத்தியை உருவியபின், வெற்றி கண்டால் அல்லது கத்தியை உறையில் போடப் போவதில்லை நாங்கள், உலகிலே எல்லோரும் பொருளாதார அரசியல் துறைகளில் சம நிலைமை பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதே அமெரிக்க சர்க்காரின் நோக்கம். இந்தியாவில் யுத்த முயற்சிகளை சாத்யமானவரை அதிகரிக்கச் செய்வதே எங்கள் உத்தேசம். ஆனால் இங்கு எங்கள் சொந்தக் கம்பெனிகள் வைப்பதாக இல்லை. ஐரோப்பாவிலும், வேறு பல நாடுகளிலும் நாங்கள் வைத்த சாலைகள் விரோதிகள் வசமாகிவிட்டன. ஆகவே, உதவி செய்வதே எங்கள் உத்தேசம். “ஜப்பானைத் தாக்க இந்தியா நல்ல

இடமாகும். ஆகவே இந்த நாட்டைப் பலப்படுத்த வேண்டும்' என்று அமெரிக்காவிலிருந்து வந்துள்ள லூயி ஜான்ஸன் என்ற தூதர் சொல்லியிருக்கிறார்.

இது மட்டுமா? அமெரிக்கப்படைகள், ஆஸ்திரேலியாவிற்குக் கிழக்கே உள்ள, விஷிக்குச் சொந்தமானதோர் முக்யமான தீவிலே இறங்கியிருக்கின்றன. அச்சு நாடுகளில் ஒன்றான ஜப்பான்வந்து இதைப் பிடித்துக் கொண்டால், ஆஸ்திரேலியாவிற்கு அதிக ஆபத்து உண்டாகும். ஆகவே முன்னெச்சரிக்கையாக அமெரிக்கர்கள் அத் தீவிலிறங்கி, சண்டைக்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் ஹிட்லர் அறிந்துகொள்ளாமலிருப்பாரா என்ன? அவர் நேசநாடுகளின் பல விருத்தியை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பதால்தான், ஜெர்மன் மக்களிடம் தடபுடலாகப் பேசாது, 'ஐயா! இன்னும் அதிகமான தியாகங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கும்! நீங்கள் வீட்டிலே அவஸ்தைப்படத்தான் செய்கிறீர்கள். ஆனால், போர்க்களத்திலே, அதிலும் அந்த ருஷ்யப்பனியிலே நமது வீரர்கள் பட்ட கஷ்டங்களுக்கு முன்னால் உங்களது கஷ்டங்கள் எம்மாத்திரம்? இன்னும் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள். எனக்கு சர்வாதிகாரம் கொடுத்து விடுங்கள். இது மிகவும் அவசியம். அப்புறம் நான் என்ன செய்கிறேன் பாருங்கள்' என்று அலறியிருக்கிறார் ஹிட்லர்.

இது எதற்கய்யா சர்வாதிகாரம்? இத்தனை காலமாக இந்தச் சரக்கை ஹிட்லர் கண்ணாலேயே பார்க்கலையா என்ன? செய்வதெல்லாம் சர்வாதிகாரத்தோடுகூடிய வேலைகள்தானே? ஜெர்மன் பொது ஜனங்களின் இஷ்டப்படியே நடப்பதாக இருந்திருந்தால், ஹிட்லர் ருஷ்யப்போரைத் தொடங்கியிருக்க முடியுமா என்ன? அவரது சேனாபதிகள்கூடப் பாடினார்களாமே, 'இது நல்ல சமயமல்ல, என்சாமி, ருஷ்யாவைத் தாக்க' என்று. அவ்வாறு கூறியவர்களைச் சீட்டுக் கிழித்து வீட்டுக்கு அனுப்பினார் ஹிட்லர். தனது சொல்லை யாரும் தட்டக்கூடாது என்று நடத்திவரும் ஆட்சிக்கு, சர்வாதிகார ஆட்சி என்றில்லாமல் வேறென்ன நாமதேயமோ தெரியவில்லை. இப்பொழுது திரும்பவும் சர்வாதிகாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டு வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறாரே! அவர் கேட்டபின் யார் மறுக்கமுடியும்? மறுத்தால் யமனுலகு போகவேண்டியதுதானே?

இந்தப் புது சர்வாதிகாரத்தைக் கேட்டுப் பெற்றதற்கு, என்ன காரணம் தெரியுமா? ஜெர்மனியிலே உள்நாட்டு நிலைமை ஒன்றும் சரியாக இல்லை. வெளி உலகிற்கு, உள்புறம் அழுகி, வெளியே மினுமினுப்போடு இருக்கும் ஆப்பிள் மாதிரி இருக்கிறது ஜெர்மனியரின் நிலைமை. அங்குள்ள ஜனங்கள் படும் கஷ்டத்திற்கு அளவே இல்லையாம். உள்ளுக்குள்ளேயே எகப்புகைச்சலாம். அந்தப் புகைச்சலை இன்னும் முரட்டுத்தனமாக அடக்கிவிட நினைக்கிறார்போலிருக்கிறது ஹிட்லர். தவிர, அவருக்கு பெரிய விரோதிகளும் அதிகமாகியிருக்கக்கூடும். அவர்களை ஒடுக்கவும் இருக்கலாம் இப்புது அதிகாரம்.

ஜெர்மனியில் நடக்கும் உள்நாட்டுக் குற்றங்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. அவ்வாறு குற்றம் செய்வோரைத் தண்டிக்கும் நியாயாதிபதிகளும் அலக்ஷிய மனசுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தம்மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக அவர்கள் நடக்க விரும்பவில்லை. அதனால் லேசான தண்டனைகளையே விதிக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அவர்களையெல்லாம் எச்சரித்திருக்கிறார் ஹிட்லர். கண்மூடித்தனமாகக் கடுந்தண்டனை விதிக்காவிட்டால் கல்தாதான் என்று கூறியிருக்கிறார்.

இதோடு, தனது உயிருக்கு ஆபத்துவரும் என்றுகூட அவர் பயப்படுகிறார்போலிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், 'ஜெர்மன் மக்களுக்கு நேரிடுகிற கதியே எனக்கும் நேரட்டும். ஜெர்மன் மக்களின் போர் இது. இதற்கு எனது சேவை எத்தனை காலம் அவசியம் என்று கடவுளுக்குத் தோன்றுகிறதோ, அத்தனை காலம் நான் உயிருடனிருக்க கடவுள் உதவட்டும். அதோடு, இத்தனை காலம் நம்மைக் காத்ததுபோல், இனியும் நம்மை எல்லாம் பகவான் காப்பாற்றட்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். கஷ்டம் அதிகமானால்தானே ஐயா கடவுளை இப்படியெல்லாம் பிரார்த்திப்பார்கள் மனுஷர்கள்? சட்டியிலே இருக்கிறது குறைந்தால், அப்புறம் தாராளம் எங்கிருந்து வரும்? தைரியமும் எங்கிருந்து வரும்?

இவ்வளவும் பேசினவர் கொஞ்சம் மிரட்டலும் செய்திருக்கிறார். வருஷா வருஷம் ஜெர்மானிய நீர்மூழ்கிக்கப்பல்கள் பெருகப்போகிறதாம். அவை நேசநாட்டுக் கப்பல்களை நொறுக்கப்போகின்றனவாம். நொறுக்கட்டும், நொறுக்கட்டும். ஹிட்லர் இவ்வாறு செய்வார் என்று அவர்கள் எதிர் பார்க்காதது அல்லவே! அட்லாண்டிக்கில் ஹிட்லரது நீர் மூழ்கிகள் அட்டகாசம் தான் செய்கின்றன. ஆனாலும், பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவிற்கும், ஆபிரிகாவிற்கும், ருஷ்யாவிற்கும் உள்ள தொடர்பு அறுந்துவிடவில்லையே! ஒருவன் ஆக்னேயாஸ்திரம் தொடுத்தால், அதை அணைக்கவருணாஸ்திரம் தொடுக்க வேண்டும் என்று அக்காலத்தில் சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதே மாதிரி, நீர்மூழ்கிகளின் நடமாட்டம் அதிகமானால், சுரங்க வெடிக் கப்பல்களை அதிகம் தயார் செய் என்ற பாடம் இந்தக் காலத்தில் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஹிட்லர் சும்மா ஜம்பம் அடித்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. அவரையும், அவரது சகாக்களையும் எப்படியும் நொறுக்கிவிட நேசதேசத்தார் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருடம் ருஷ்ய யுத்தம் ஆரம்பமானதால், ஜெர்மனியில் தொழிலாளர் பஞ்சம் அதிகமாயிற்று. நாடெங்கும் பேயாகப்பறந்து போய், ஆட்களைத் திரட்டி வரச்சொன்னார் ஹிட்லர். பிரான்ஸின் தயவை எதிர் பார்த்தார். இன்னும் போதவில்லை என்றே தன் கையாளான லவாலைத்தூக்கி, தலைமைப் பதவியில் வைத்திருக்கிறார். அந்த மனுஷனும், பிரான்ஸில் உள்ள தொழிற்சாலைகளையே மத்ய ஐரோப்பாவிற்கு மாற்ற அநுமதிக்கப்போகிறார்போலிருக்கிறது.

இது ஏன் தெரியுமா? பிரிட்டிஷ் விமானிகள், தினம் விடிந்தால், ராஸ்டாக் எங்கே, ரைன் பிரதேசம் எங்கே, ஸ்கோடா தொழிற்சாலை எங்கே, நீர்வெளி எங்கே என்று போய் 400 டன், 500 டன் என்ற குண்டுகளை வீசி வருகிறார்கள். பிரான்ஸிலே பல இடங்களைத் தவிடு பொடியாக்கி விட்டார்கள். அங்கங்கே கடற்கரைகளில் துணிச்சலாக இறங்கி, ஆலைகளுக்கும், துறைமுகங்களுக்கும், கப்பல்களுக்கும் தீமூட்டிவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சீமைக்குப் பக்கத்திலே அதிகமாக, பிரான்சுத் தொழிற்சாலைகள் இருப்பது மோசம் என்றறிந்தே ஹிட்லர் இந்த ஏற்பாட்டை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார் போலிருக்கிறது.

நார்வேயிலும், பெல்ஜியத்திலும், ஹாலந்து டென்மார்க் பிரதேசங்களிலும் ஏகமாகப் படைகளைக் கொண்டு குவிக்கச் செய்கிறாராம் ஹிட்லர். பிரிட்டிஷாரும், அமெரிக்கரும் கலந்து செய்யும் ஏற்பாடுகளையும், இரண்டாவது முனை ஏற்படுத்துங்கள், என்று அடிக்கடி பாடப்பெறும் பல்லவியையும் பார்த்தும், கேட்டும் பதட்டமடைந்திருக்கிறார் ஹிட்லர் என்பது மேற்கண்ட ஏற்பாடுகளை அவர் செய்வதிலிருந்து தெரிகிறது.

அதோடு, மால்டா வேறே மோசமாக இருக்கிறது. அதைப் பிடியெடுக்கவே, பல விமானங்களும், வெடி குண்டுகளும் செலவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வேலை முடிந்தால் தானே இந்த விமானங்களை வேறிடங்களுக்கு அனுப்பலாம்? வசந்த காலம் வேறே வந்துவிட்டது. யுத்த ஏற்பாடுகளை மும்முரமாகச் செய்து முடித்து, போரைத் தொடங்கவேண்டும். போன வருஷம் மாதிரி 'லேட்'டாக ஆரம்பித்து அவஸ்தைப்படக் கூடாதல்லவா? அப்பொழுது ருஷ்யர்கள் அவ்வளவு தயாராக இல்லை. அப்பொழுதே ஜெயிக்கமுடியவில்லை ஹிட்லரால். இப்பொழுது ருஷ்யர்களும் தயார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஹிட்லர் பாடு ரொம்ப கஷ்டந்தான்! கஷ்டமென்றால், யுத்த வாக்கனையார் அவிழ்த்துவிடச் சொன்னார்கள் அவரை? படட்டும் கஷ்டம் நன்றாக! ஆனால் அவர் செய்த தவறுதலுக்காக உலகமே அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறது. இந்தத் துஷ்டப்பிள்ளைகள் ஒடுங்கினால் தான், உலகத்திற்கே க்ஷேமம். இந்தப் பிள்ளைகளை ஒடுக்கவே நேசதேசத்தார் போராடி வருகிறார்கள். இதுவரை ஏற்பட்ட தோல்விகள் எல்லாம் வெற்றிகளாக மாறி, உலகம் என்று க்ஷேமத்தை அடையப்போகிறதோ தெரியவில்லை.

ஹவில்தாருக்கு வீர விருது.

ஆரோக்கியசாமிக்கு ஐ.டி.எஸ்.எம். பதக்கம்.

ஹவில்தார் ஆரோக்கியசாமி சென்னை சாப்பர்ஸ் அன் மைனர்ஸ் பட்டாளத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் கிழக்கு யுத்த அரங்கத்தில் மிகவும் தைரியத்தோடும் சிறந்த முறையிலும் வேலை செய்தார். இதைப் பாராட்டி இந்திய இராணுவ இலாக்கா இவருக்கு ஐ.டி.எஸ்.எம். பதக்கத்தை ஒரு விருதாக அளித்திருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் நீர்மூழ்கிக் கப்பல் போராடக் கிளம்புகிறது.

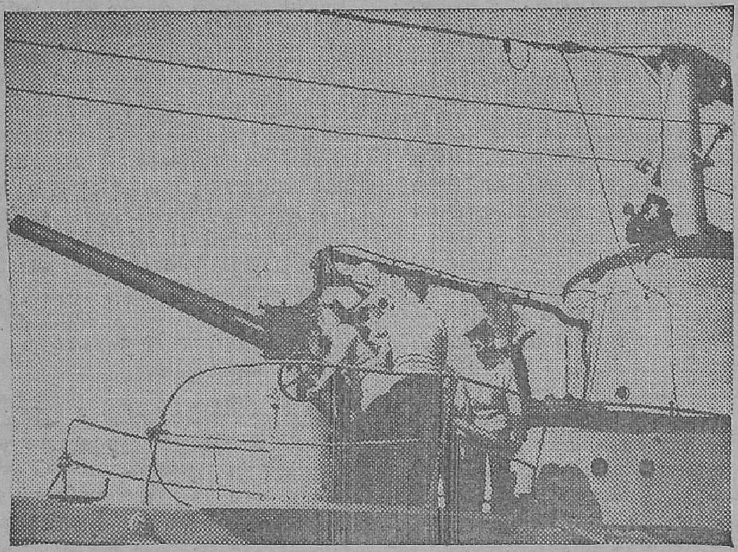

இந்த நீர் மூழ்கிக் கப்பலில் உள்ள பீரங்கியை, அதில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆயத்தம் செய்து வைக்கிருர்கள், இது எதிரிகள் இலாக்காவிலுள்ள கடலுக்கு புறப்படுகிறது.

ஐந்தாம் படையின் விஷம வேலைகள்.

இது தான் எதிரிகள் நோக்கம்.

ஐந்தாம் படை வேலைகள் மிகவும் கேவலமான முறையில் இன்னமும் நடந்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பிரிட்டிஷ் படையினரும், இந்தியப் படையினரும் மிகக் கேவலமான நடத்தையுடையவர்கள் என்று பொய்ப் பிரசாரம் ஓயாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனுல், நம்மைக் காக்கும் படையினருக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் விரோதம் உண்டாகிவிடும். இந்த இரண்டு தரத்தாருக்குள்ளும், கொஞ்சங்கூட நம்பிக்கைக்கு இடமே இல்லாது போய்விடும். இப்படிப்பட்ட நிலமை ஏற்பட வேண்டும் என்பது தான் நம் எதிரிகளின் நோக்கம்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலேயும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலேயும் ஆயிரக்கணக்கான போர் வீரர்கள் முகாங்களில் இருக்கிருர்கள். இவர்கள் தம் உடல் நிலையையும் மன நிலையையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியவர்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் ஒழுக்கக் குறைவாகவோ, மரியாதைத் தவருகவோ நடநது கொள்ளக்கூடும். இது சகஜம் தான். புத்திசாலியான ஒவ்வொரு இந்தியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இது தெரிந்த விஷயம். இதற்கு முன்பும் இப்படிப்பட்ட நிலமைகள் ஏற்பட்டது உண்டு. என்றுலும், இப்போது, இடைவிடாது பிரிட்டிஷ் இராணுவங்களையும் சாம்ராஜ்ய இராணுவங்களையும் குறை கூறி வருவதுபோல, ஒரு போதும் குறை கூறியதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் வெறுப்பு, அல்லது தெரியாத்தனம் அல்லது கெட்ட எண்ணமாகத் தான் இருக்கவேண்டும். சென்ற சில வருஷங்களாக எத்தனையோ முகாங்களில் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான பேர் வீரர்கள் தங்கி இருந்திருக்கிருர்கள். அவர்கள் ஒழுக்கக்குறைவாகவோ மரியாதைக் குறைவாகவோ நடந்துகொண்ட சந்தர்ப்பங்கள் மிக மிகக் கொஞ்சம். ஒரு ஜில்லாவில் உள்ள பொது ஜனங்கள் செய்யும் குற்றங்களோடு போர் வீரர்கள் செய்யும் குற்றங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பொது ஜனங்கள் செய்யும் குற்றம்தான் மிகவும் அதிகம் என்று தெளிவாகத் தெரியும். ஆகையால் படையினர் மீது, வீணைக் குறை கூறி, தப்புப் பிரசாரம் செய்வது ஐந்தாம் படையினர் வேலையாகத் தான் இருக்கவேண்டும்.

இன்று நம் படையினர் இருப்பது போல, அவ்வளவு ஒழுக்கத்தோடு உலக சரித்திரத்திலேயே ஒருபோதும் எந்தப்படையும் இருந்ததில்லை என்னும் உண்மையை அனைவரும் உணரவேண்டும். இது விஷயத்தில் இராணுவ அதிகாரிகள் மிகவும் அக்கரையோடிருக்கிருர்கள். இப்படியிருக்க, இப்போது சில இந்தியர்கள் நம் படையினர் மீது சந்தேகமும் பயமும் கொண்டிருக்கிறது தெரிந்து, மனம் சலித்துப் போய் இருக்கிருர்கள். வீரத்திலேயோ, தன்னடக்கத்திலேயோ, எதிரியை வெல்லவேண்டும் என்னும் தம் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் மிகுந்த மன உறுதி கொண்டு இருப்பதிலேயோ, இவர்களுக்குச் சமமாக எந்த நாட்டிலும் எந்தப் படையும் இருந்தது கிடையாது என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

பர்மாவிற்கு ஜெனரல் வேவல் விஜயம்.

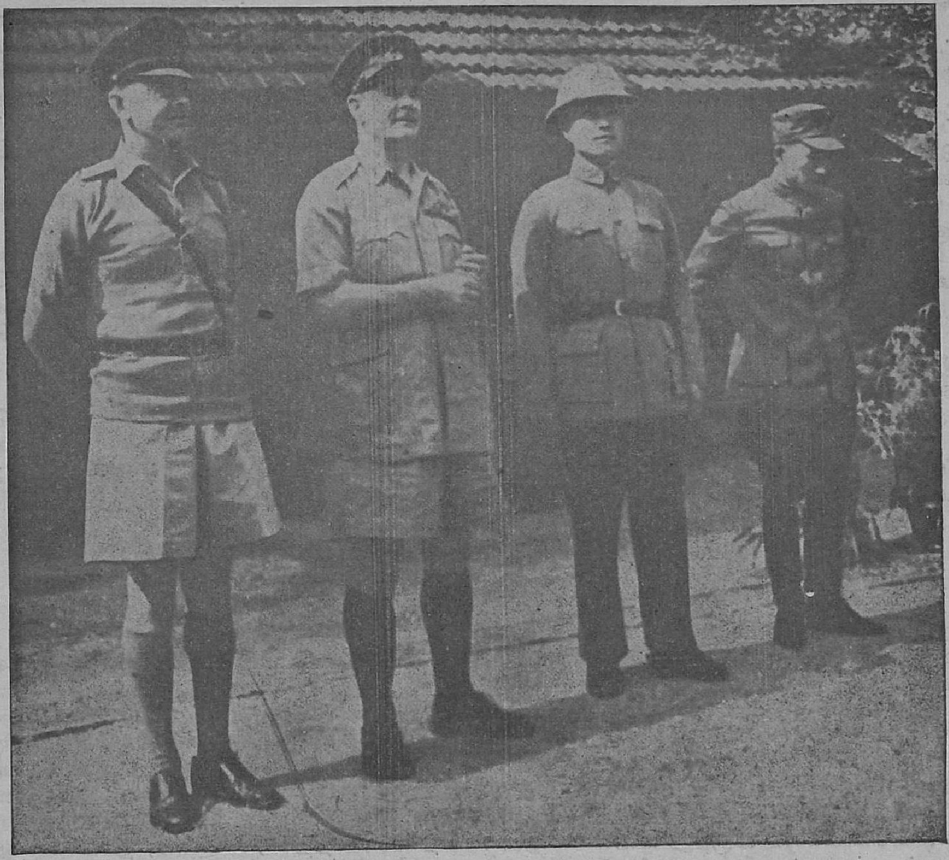

சமீபத்தில் இந்தியாவின் பிரதம படைத் தலைவர் ஜெனரல் வேவல் பர்மாவில் சிட்டாங் போர் முனையில் உள்ள சீனப் படைகளைப் பார்வையிட்டார். இந்தப் படத்தில், ஜெனரல் வேவல், பர்மா படைத் தலைவர் ஜெனரல் அலெக்ஸாந்தர், சீனப் படைத் தலைவர், அவருடைய பிரதம உத்தியோகஸ்தர் ஆகியோர் காணப்படுகிறார்கள்.

வாழ்வை விட கடமையே பெரிது

அந்தமானில் கைதியான உத்தியோகஸ்தர்கள்

உலகம் புகழும் வீரர்கள்

அந்தமான் தீவுகள் வங்காளக் குடாக்கடலின் நடுவில் இருக்கின்றன. கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாகும் கைதிகளை இந்தியாவிலுள்ள எல்லா அரசாங்கங்களும் அங்கே அனுப்பிக் கொண்டிருந்தன. இதன் தலைநகரம் 'போர்ட் ப்ளேர்', இக்கைதிகளை நடத்தி நிர்வகிக்க ஒரு சிறு இராணுவமும் சில உத்தியோகஸ்தர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். இந்தத் தீவுகளின் பிரதம கமிஷனருடைய பெயர் மிஸ்டர் சி. எப். வாடர்பால், ஐ.சி.எஸ்.

இத்தீவுகள் பினாங்கு, ரங்கூன், கலகத்தா, சென்னை, கொழும்பு ஆகிய துறைமுகங்களுக்கு நடுவில் இருக்கின்றன. ஆகையால் இதை ஜப்பானியர்கள் தாக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளக் கூடும் என்று இந்தியா சர்க்கார் எதிர்பார்த்தனர். ஆகவே, சமயோசிதம் போல் நடந்துகொள்ளும்படி அந்த பிரதம கமிஷனருக்கு இந்தியா சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்து விட்டனர்.

அதன்படி, ஜப்பானியர் தாக்கும் முன்பே அந்தமான் தீவுகளில் உள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் குடும்பங்களை, அவர் இந்தியாவிற்கு அனுப்பி விட்டார். அல்லாமலும், அவசியமில்லாத இலாக்காக்களையும், அந்நிய நாட்டார்களுடைய மனைவி மக்களையும், சில உத்தியோகஸ்தர்களையும், கைதிகளையுங் கூட இந்தியாவிற்கு அனுப்பி விட்டார். ஆனால் தானும், சில உத்தியோகஸ்தர்களும் கடைசி வரை அங்கேயே இருப்பது என்று முடிவு கட்டி விட்டார். அதன்படியே அங்கேயே இருந்து ஜப்பானியர்களின் கைதியாக ஆகிவிட்டார். இவருடன் 5 ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்களும், 2 இந்திய உத்தியோகஸ்தர்களும் அவர்களுடைய சிப்பந்திகளும் கைதியாகி விட்டனர்.

மிகுந்த கஷ்டங்களுக்கு இடையே தம் கடமையை நிறைவேற்ற அவர்கள் பின் வாங்கவே இல்லை. இவர்கள் தம் உயிரையும் வாழ்வையும் மதித்திருந்தால், இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வந்திருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் தம் கடமையையே பெரிதாக மதித்தார்கள். ஆகையால் உலகம் புகழும் வீரர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

ஜப்பான் ஜெகஜாலப் புரட்டு

மதிப்பில்லாத நோட்டுகள் போடுகிறார்கள்

அடிமை நாடுகளைச் சுரண்ட புது வழி

ஜப்பான் சாமான்கள் என்றாலே ஒரு தனி விசேஷம் உண்டு. வெடிக்காத குண்டு, சுடாத துப்பாக்கி, முதலியவைகளைச் செய்வதில் ஜப்பானியர் கைக்காரர்கள். இவை எல்லாம் ஏமாற்றும் வித்தைகள் தான். இப்போது இன்னொரு வித்தையைக்கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய ஜெகஜாலப் புரட்டு.

சில நாடுகளை ஜப்பானியர் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இங்கே தம் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்ட வேண்டும். இதற்கு முதல்படி நாணயச் செலாவணி.

இங்கெல்லாம் ஒரு புது மாதிரி நோட்டுகளைச் செலாவணி செய்கிறார்கள். நோட்டுச் செலாவணி ஏன் ஏற்பட்டது என்று விளக்கவேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறோம். பெருந் தொகைகளை நாணயங்களாக ஒரு இடத்தி லிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போவது எப்போதும் இயலாத காரியம். அப்போதெல்லாம் நாணயங்களுக்குப் பதிலாக நோட்டுகளாக மாற்றி எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்பதற்காகத் தான் நோட்டுச் செலாவணி ஏற்பட்டது. எந்த அளவிற்கு நோட்டுக்கள் அச்சாகி, செலாவணிக்கு அனுப்பப்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்கு அரசாங்கப் பணக் களஞ்சியத்தில், நாணயங்கள் ரொக்கமாக இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் அந்த நோட்டுச் செலாவணிக்கு மதிப்பு உண்டு.

ஆனால், இப்போது ஜப்பானியர் வெளியிட்டிருக்கும் நோட்டுக்கள், ஜப்பான் பாங்கிகளே ஒப்புக் கொள்ளாதவை. இவை இராணுவ நோட்டுக்கள் என்றும் சிவில் நோட்டுக்கள் என்றும் இரண்டு வகைப் படும். சீனாவில் தாம் கைப்பற்றி, ஒரு பொம்மை அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள பகுதிகளில், 6 வகை நோட்டுகளை ஜப்பானியர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கிழக்கு ஆசியா முன்னேற்ற திட்டம்!

கிழக்காசியாவிலுள்ள நாடுகளை முன்னேறச் செய்வதே தம் நோக்கம் என்று ஜப்பானியர் வாய்ப்பந்தல் போடுகிறார்கள் அல்லவா? அந்தத் திட்டப்படி தான் இந்த நோட்டுகளையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்களாம்! "நீ அரிசி கொண்டுவா; நான் உமி கொண்டு வருகிறேன்; இருவரும் புடைத்துத் தூற்றிச் சாப்பிடலாம்" என்று சொன்னாளாம் ஒரு காரியக்காரி. அதுபோல் இருக்கிறது இந்த ஜப்பான் திட்டம். அடிமைப்பட்ட நாடுகள் எல்லாம் இப்போது "ஆமாஞ் சாமி" போட வேண்டிய நிலைமையில் தானே இருக்கின்றன. இதன் மூலம், ஜப்பானிய இராணுவங்களுக்குக் கொள்ளையோ கொள்ளை.

இது மட்டுமா? ஜப்பானில் நாணய மாற்று விகிதத்தை நிர்ணயிக்கும் முறையே, ஒரு பெரிய தகிடுதத்தம். இதனால், ஜப்பானியருக்கு அடிமைப்பட்ட நாட்டு மக்கள் சூறையாடப் படுகிறார்கள்; ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் அதன் பயனைக் கொழுக்கிறது.

ருஷ்யாவிற்கு அமெரிக்க உதவிகள்

பாரசீகம் வழியாகப் போகின்றன

பாரசீகத்தில் போக்குவரவு வசதிகள்

யுத்தம் நடைபெறுவதற்கு இரண்டு அம்சங்கள் தேவை. 1. யுத்தத் தளவாடங்கள்; 2. உணவுப் பொருள்கள். இவை இரண்டும் இப்போது ருஷ்யாவிற்கு மிகவும் தேவை. இவற்றை வழங்க அமெரிக்கா ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை அமெரிக்காவி லிருந்து ருஷ்யாவிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க, பிரிட்டன் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அமெரிக்காவி லிருந்து கப்பல்கள் தளவாடங்களையும் உணவுப் பொருள்களையும் ஏராளமாக ஏற்றிக் கொண்டு வந்து பாரசீக வளைகுடாவிலுள்ள துறை முகங்களில் இறக்குகின்றன. அங்கிருந்து தரை வழியாகவும் கால்வாய்கள் வழியாகவும் அவற்றை வட பாரசீகத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். அங்கே ருஷ்யப் போர் வீரர்கள் அவற்றை பெற்றுக் கொண்டு, கருங்கடல் வழியாகவும், ரயில் வழியாகவும் ருஷ்யாவிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றார்கள்.

பந்தர் ஷா பூர் என்பது ஒரு துறைமுகம். இது பாரசீக வளைகுடாவில் இருக்கிறது. இங்கே மட்டும் ஒரு நாளில் 1,000 டன சாமான்கள் இறக்குமதியாகின்றன. இது போல, இந்த வளைகுடாவில், அநேகத் துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஒவ்வொரு துறைமுகத்திலும் ஏராளமான சாமான்கள் இறக்குமதியாகின்றன.

இந்தத் துறைமுகங்களில் இறக்குமதியாகும் சாமான்களை வட பாரசீகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க, நல்ல ரோடுகளைப் புதிதாக அமைத்திருக்கிறார்கள். தென் பாரசீகத்தில் பாலைவனங்கள் அதிகம். இவற்றின் வழியே வண்டிகள் போவது மிகவும் கஷ்டம். ஆகையால் ஒரு மோட்டார் லாரிக்குப் பின்னே அநேக வண்டிகளை ஒன்றின் பின் ஒன்றாகக் கட்டி அவற்றில் சாமான்களைப் போட்டு, ஓட்டிக் கொண்டு வட பாரசீகத்திற்குக் கொண்டு போகிறார்கள். வட பாரசீகம் மிகவும் செழிப்பான நாடு. இங்கே தான் ருஷ்யப் போர் வீரர்கள் சாமான்களைப் பெற்றுக் கொண்டு கப்பல் வழியாகவும், தரை வழியாகவும் ருஷ்யாவிற்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அல்லாமலும், அங்குள்ள ஆற்றுப் படகுகள் மூலமும் தெற்கேயிருந்து வட பாரசீகத்திற்குச் சாமான்களை அனுப்புகிறார்கள்.

இந்த வழியாக யுத்தத் தளவாடங்கள் மட்டுமன்றி, பதனிட்ட தோல், கோதுமை, சணல், அரக்கு, கம்பளி, ஈயம், கொய்னா, ரப்பர், ரசம், தகரம், பித்தளை, சர்க்கரை, தாமிரம், அலுமினியம் ஆகிய பொருள்களும் போய்ச் சேருகின்றன.

இங்குள்ள ரோடுகள் மிகவும் சிறந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பக்தாதிலிருந்து தேரானுக்கு 500 மைல் தூரம். இவ்வளவு தூரத்தையும் ஒரு மோட்டார் காரில் இரண்டே நாட்களில் கடந்து விடலாம்.

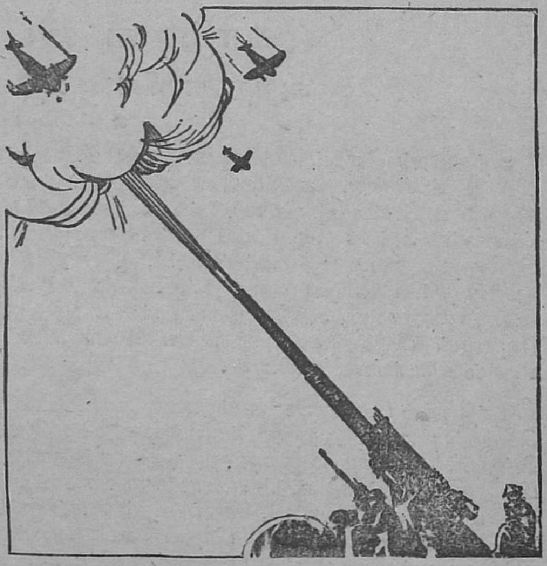

நம் உயிர் மட்டும் அவ்வளவு பெரிதா?

மாட்ஜ் ஜெரார்ட் அம்மையார் சமீபத்தில் சென்னை ரேடியோவில் கூறியதாவது :—

சொத்துக்களை விட மனித உயிர் மிகவும் உயர்ந்தது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். இதற்காக, தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டி, மாகாணம் முழுதும், பந்தோபஸ்தான இடம் எங்கே இருக்கிறது என்று தேடித்திரிகிறவர்களுடைய உயிர் பெரிதா? அல்லது, தன் வேலையை விட்டுப் போகாமல், இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு, அவசியம் நேரும் போது மட்டும் பாதுகாப்பு இடங்களில் பதுங்கிக் கொண்டு, தம் அலுவல்களைச் சாதாரணமாகக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய உயிர் பெரிதா?

பிறருக்குக் கடும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு நாட்டில் கலவரமும் குழப்பமும் ஏற்படும்போது தனிப்பட்டவர்களின் உயிர் மட்டும் உயர்வு என்று கருதுவது சரியா என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்."

MADRAS: PRINTED AND PUBLISHED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.